

Actuació de la Banda Municipal de Barcelona

Les Fires i Festes d'enguany, i ben bé que ens n'alegrem, han transcorregut entre dos actes de concert. Iniciades, juntament amb el Pregó oficial, amb una audició a càrrec de l'Orquestra de Cambra de Granollers, han tingut per digníssima cloenda l'actuació de la Banda Municipal de Barcelona. Si amb l'anunci del meritíssim conjunt barceloní n'hi havia prou per a esperar un èxit falaguer, no hi ha dubte que una participació, força important dins el conjunt de la vetllada, dels músics locals, contribuï a fer l'acte molt més abellidor. Així doncs, no és d'estranyar que es registrés una notable assistència, que feu esdevenir insubstituïble el marc magnífic - àdhuc acústicament parlant - del Pabelló Municipal de Sports.

Es de doldre que els compositors de tots els temps hagin escrit poc o gens per als conjunts estructurats exclusivament a base d'instruments de vent. Això constreny les bandes a l'ús predominant de les transcripcions, amb els consegüents límits fixats per la naturalesa de les obres, que, sobretot les modernes, més riques en colorit instrumental difícil de traduir, no sempre admeten la transcripció. Amb tot, la Banda Municipal de Barcelona, mercès a una dotació completíssima i nodrida, pot presentar unes transcripcions digníssimes i sovint amb valors propis, que, a estones, arriben a fer oblidar les versions originals. Bona part dels resultats obtinguts es deuen a aquest excelent músic que és el director titular del conjunt, mestre Joan

Pich i Santasusana. La seva actuació davant del primer faristol ja s'endevina minuciosa i eminentment previsor. I els resultats ho corroboren amb unes versions on imperen el conjunt i la quadratura, i en les quals els valors expressius són posats de relleu fins on permeten les possibilitats dels instruments de vent. Excel·lents les interpretacions de «La Arlesiana», de Bizet, i la «Dansa ritual del foc» de Falla. La selecció de «Bohemios» del nostre Amadeu Vives, obra antològica dins el gènere sarsueller, fou escoltada amb complaença.

Bé mereix comentari apart la intervenció local. S'inicià amb una pàgina del malaguanyat compositor granollerí mestre Benet Morató. No és obra de grans ambicions, però un sentimentalisme, potser un xic a flor de pell, expressat melòdicament amb bona traça, fa la seva audició fàcil i agradable. «La Verge Catalana», de J. Mª Ruera, bé que adaptada als límits d'una sardana, és obra de més volada. Fou premiada en un important concurs de composició sardanista l'any 1930. La versió per a banda, obra del mateix autor, figura en el repertori del conjunt barceloní des dels temps gloriosos del mestre Lamotte. El públic exigí la presència de l'autor, i l'obligada repetició fou dirigida pel mateix mestre Ruera, que rebé un sincer homenatge de simpatia. Finia el programa amb la popular «jota» de l'òpera «La Dolores» de Tomàs Bretón, amb la intervenció com a trompeta solista del músic granollerí Ramón Busquets, que

fou merescudament aplaudit. I no podem silenciar que, dins l'anonimat de professors de la Banda, hi figuren tres altres músics locals: Antoni Busquets, Santiago Melé i Antoni Borràs.

En acabar, saludarem el mestre Pich i Santasusana. Ens digué, entre altres coses, que esperava de J. Mª Ruera, que li entregués, enllestida, la partitura de la seva «Simfonia Grega», per incorporar-la al repertori de la Banda. I doncs, benvolgut mestre Ruera? El nostre «Granollers, portes enfora» fretura ja de publicar la notícia de la seva estrena.

C. S.

el cine en nuestra ciudad

El valle de las mil colinas, (3) Ken Annakin (Mundial). Película cuyo interés radica en la presentación de animales de la selva africana. El argumento tiene poca importancia. El paisaje, los animales, el color, y un poco de emoción son los ingredientes que ayudan a pasar un rato agradable.

Los puentes de Toko-ri, (2) Mark Robson (Canigó). Documental de guerra con buenas fotografías y color adecuado. Un ritmo muy rápido no deja completar la totalidad de los múltiples temas que esboza y que no explica del todo. Demasiadas estrellas. (Reestreno).

Las chicas de la Cruz Roja, (2) Rafael J. Salvia (Canigó). Cuatro historias de señoritas postulantes en el día de la bandera. Ambiente castizo madrileño. Un poco de simpatía, varias visitas de simpatía, varias vistas de Madrid y nada más.

Adiós, Mimi Pompón, (3) Luis Marquina (Astoria-Coliseum) Comedia de sabor ochocentista, casi sin pizca de humor, Fernando Ferná Gómez intenta hacernos reír con unos chistes parecidos a la codorniz, pero que ni a eso llegan.

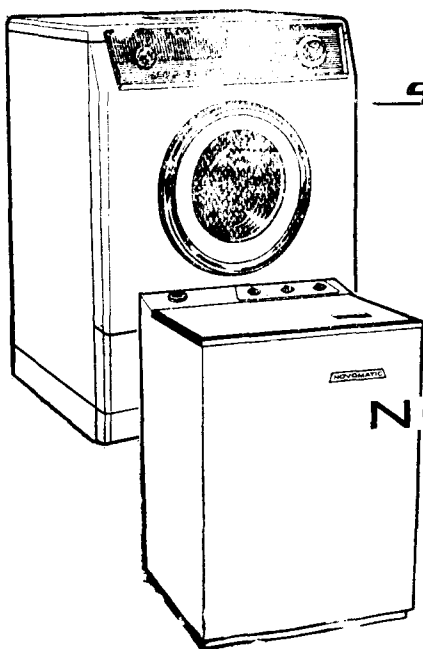
Del Infierno a Texas, (2) Henri Heithwai (Astoria-Coliseum) Caballos, calor, oeste, pistolas, muertas a granel, pero a pesar de todo ello, poca acción y mucha lentitud. Contradicciones de ambiente, paisaje, y de argumento. Tiene también chica vaquera que se queda con el bueno. Es un western bastante malo.

Aventuras de Joseliño en América, (1) Antonio del Amo (Mundial). Film con niño cantautor. Argumento sensiblero y folletinesco apto para público facilón. Creíamos que la historia del niño que ha perdido a su padre y se va a América para encontrarle ya no interesaba a nadie. Parece que no lo creen así los productores de este film.

Semana próxima

South Pacific (3r). El caso de una adolescente (3r). Un grito en la niebla (3). Heroes del aire (3). Así es mi tierra (3). La ciudad de los niños. (1).

R
I
E
R
A

nueva lavadora
SUPERMATIC,
automatismo
integral
sincronizado

nueva lavadora
NOVOMATIC
Más asequible
muy completa
PRECIO REGULABLE

Agencia
Oficial CROLLS

Antigua Casa Clapés,
Clavé n.º 8

Rogamos visite nues-
tra exposición